MICA SIRENA

de Klaus Mogensen

- De ce vrei sa mergi Afara?, întreba sora mai mare a micutei sirene spatiale. Trebuie sa porti un costum special ca sa iesi. În afara de asta, e prea cald sa stai timp mai îndelungat la Soare, iar în partea Stelelor nu e nimic altceva decît frig si întuneric. Si poti nimeri în mijlocul Locuitorilor Planetei.

- Dar îmi place sa vad Stelele si Planeta, îsi sustinu cauza mica sirena. Iar pe Locuitorii Planetei îi gasesc foarte interesanti. Acestea fiind spuse, se împinse cu picioarele, astfel încît membrana umflata o facu sa pluteasca pe lînga sora ei. Se ondula spre ecluza dinspre Stele. Îi placea atît de mult sa zboare!

- Iata-te din nou, spuse batrînul care avea grija de costume. Stii ca tatal tau nu e de acord sa iesi Afara, da? - Dar stiu si ca tu nu ai sa-i spui, spuse mica sirena si îl saruta pe obraz.

Lua un costum din dulap si îl îmbraca. Pielea ei, neobisnuita cu tesatura, îi dadu fiori, ca întotdeauna.

Afara, Planeta îsi ridica fata pîna aproape de Aicea-Sus. Prima care i se înfatisa fu Noaptea, aprinsa de o multime de stele, mult mai apropiate si mai luminoase decît cele de pe cer. Apoi curata, albastra zi se îmbujora deasupra orizontului. Stelele, false sau adevarate, se stingeau în timp ce casca ei se adapta le lumina puternica.

Multa vreme mica sirena se multumi sa leneveasca si sa priveasca Planeta si stelele, ancorata de Aicea-Sus printr-un un cablu scurt. Apoi vazu un punct luminos care crestea si crestea, devenind si mai luminos: o nava se îndrepta spre Port, printre Soare si Stele, la egala distanta de ele. Îi urmari zborul, în timp ce aceasta se transforma într-un obiect aerodinamic, si astfel reusi sa vada meteoritul înainte de impactul cu nava; o linie punctata de explozii simultane se întindea dinspre infinit spre nava.

A fost o explozie de lumina, apoi nava îsi continua cursul, parînd nederanjata de coliziune. Foarte încet, se desparti în doua, fiecare dintre parti urmîndu-si drumul în directii diferite. Imediat, alte cîteva bucati mai mici devenira vizibile, pe cînd se apropiau unele de altele. Una dintre ele se îndrepta direct spre mica sirena, dar ea vazu ca aceasta avea sa treaca aproape de

Aicea-Sus, dar nu mai aproape de cincizeci de metri, si sa se piarda în spatiu. Apoi vazu ca bucata plutitoare era, parea a fi, un costum de Locuitor al Planetei, intact.

Fara sa ezite, mica sirena se împinse în suprafata de Aicea-Sus si reusi sa-l apuce pe Locuitorul Planetei de picioare. Cablul se întinse si inertia îi aduse pe cei doi, într-un arc, înapoi Aicea-Sus.

Mica sirena îl examina repede pe Locuitorul Planetei. Costumul îi era întreg, iar rezerva de aer functionala. Locuitorul Planetei era iconstient si un strp de sînge îi curgea din nas. Dar era viu! Îl studie o vreme. Ce diferit era fata de barbatii de Aicea-Sus! Pielea îi era bronzata de soare, iar bratele îi erau subtiri si musculoase. Costumul îi era împartit în doua sub solduri, evidentiind lipsa membranei zburatoare. Era de departe cel mai fermecator barbat pe care îl vazuse vreodata. Pleoapele Locuitorului Planetei se dechisea tremrînd si el o privi cu ochi sticlosi. Buzele i se miscara, dar chiar daca îsi apropie casca de a lui, ea nu auzi nimic. Dupa putin timp, ochii lui se închisera din nou.

Dupa ce se linisti, ea se urni spre Port pe cît de repede putea carîndu-l dupa ea pe Locuitorul Planetei. La ecluza Portului apasa pe butonul de comunicare. Dupa cîteva minute si alte cîteva apeluri, ecranul din apropiere se însufleti cu imaginea unui barbat, Locuitor al Planetei. Nu era costumat, dar chiar si asa, o buna parte a corpului sau era acoperita cu un soi de tesatura.

Cuvintele CE VREI îi aparura dedesubtul imaginii. Mica sirena îl trase pe Locuitorul Planetei inconstient în fata camerei de luat vederi. Omul din Port parea uimit. PUNE-L ÎN ECLUZA SI RAMÎI AFARA. Ecluza se deschise si mica sirena facu cîteva manevre, astfel ca Locuitorul Planetei sa ajunga înauntru. Ecluza se închise si cuvîntul MULTUMESC aparu pe ecran, doar putin, înainte ca acesta sa se închida.

- Ai vazut accidentul de Afara? vru sa stie sora mai mare a micutei sirene.

Mica sirena dadu din cap, aprobator.

- O singura persoana a supravietuit, continua sora cea mare. Si stii ce? E chiar mostenitorul InterSpatiului. Se spune ca a fost salvat de cineva de aici, un tehnician de întretinere, banuiesc.

Mica sirena aproba din nou.

- Trebuie sa-l vad iar! spuse mica sirena.

Batrînul o privi cu tristete.

- Stii ca nu poate veni aici fara sa ne infecteze mediul. În afara de asta, el este legat de Planeta.

- Atunci trebuie sa ma duc acolo sa-l vad!

- Tu stii ce vorbesti?

- Nu-mi pasa! Îl iubesc!

Batrînul ofta.

- Du-te la Administratorul Portului. Doar el te poate ajuta.

Administratorul Portului o privi pe mica sirena oarecum surprins.

- Deci tu esti salvatorul nostru misterios? Si zici ca vrei sa mergi pe Planeta?

Îi adresa un zîmbet neprietenos.

- Ei bine, InterSpatiul si-a exprimat dorinta de a-l vedea pe cel care i-a salvat fiul, asa ca se poate aranja. Dar îti dai seama de implicatii? Mica sirena dadu din cap, afirmativ.

- Ti se vor da cîteva pastile, ti se vor face cîteva injectii, ca sa nu mori de vreo infectie acolo. Chiar si asa, te vei simti foarte rau la început. De asemenea, va trebui sa porti niste haine, din cauza climei si conventiior sociale ale Planetei.

Mica sirena aproba din nou.

- Nu te vei mai putea întoarce niciodata. Chiar daca nu vei fi infectata, s-ar putea ca inima ta sa nu mai suporte cu bine o calatorie la o gravitatie superioara.

Micuta ezita, apoi fu de acord.

- Va fi nevoie sa-ti fie eliminata chirugical membrana. Nu poti zbura aici, iar membrana te va împiedica sa mergi. Daca mergi acolo, nu vei mai zbura niciodata.

Mica sirena îsi musca biuza, dar în final fu de acord. A fost prima fiinta de Aicea-Sus careia i s-a permis sa intre prin ecluza în Port. A facut injectiile, a luat pastilele, i s-a îndepartat membrana. A primit haine care sa-i acopere trupul si a trait într-un carusel ca sa înteleaga ce înseamna sus si jos. Avea în permanenta greturi, febra, dureri. Nu putea mînca si a fost nevoie sa fie hranita cu alte injectii. Apoi s-a ajuns la cel mai terbil lucru dintre toate: calatoria spre Planeta printr-o atmosfera încinsa.

Planeta încerca încontinuu s-o prinda la pieptul ei.

Planeta îi respira în fata suflarea ei puturoasa.

Planeta îi zbiera în urechi o cacofonie de sunete.

Planeta nu-i dadea nici un cablu de legatura care sa previna alunecarea pe suprafata ei în golul de deassupra capului fetei.

Dar, pe planeta, mostenitorul InerSpatiului o astepta.

O astepta în port. A fost condusa într-o sala de conferinte, tinuta în picioare de doua cîrje si o asistenta. Doua duzini de Locuitori ai Planetei stateau în încapere, dar ea nu avea ochi decît pentru iubitul ei. Cum ea a fost îndrumata spre un scaun alaturi de el, ceilalti atinteau spre ea obiecte ciudate, lumioase. Apoi El se întoarse sa-i multumeasca.

- Îmi amintesc un înger cu o aura aurie carîndu-ma de acolo.

Credeam ca eram mort, si fara tine, cu siguranta as fi fost.

O femeie în vîrsta, cu niste ochi caprui, plini de viata, veni lînga el.

- Mi-ai salvat fiul si fericirea. Am sa fac tot ce-mi sta în putinta ca sa-ti fac viata la fel de fericita.

O femeie bruneta, extraordinar de frumoasa, veni lînga el, de partea celalata.

- Iar eu nu-ti pot multumi îndeajuns pentru ca mi-ai salvat logodnicul. Vreau sa stai la masa familiei sîmbata viitoare, cînd ne vom casatori.

- Ca..satori? sopti mica sirena.

Nunta a fost magnifica, iar mirele si mireasa au fost asa cum trebuie sa fie mirii si miresele.

- De ce-ti sînt ochii atît de rosii? întreba Doamna InterSpatiu.

- O reactie la medicamente, raspunse mica sirena.

- Abia daca te-ai atins de mîncare, observa miresa.

- Înca am probleme cu mînuirea cutitului si furculitei, explica mica sirena.

- Vrei sa dansezi cu mine? întreba mirele.

- De-abia pot sa merg, raspunse mica sirena.

- Sa trimit dupa o masina, sa te duca acasa? întreba valetul.

- Acasa e prea departe ca sa pot ajunge cu masina, îi spuse mica sirena. Si nu mai pot zbura.

Mica sirena statea pe marginea unei prapastii si privea în valea de dedesubt. Fundul acesteia, ondulat, îi amintea de Aicea-Sus. Privi în sus cerul, sperînd sa prinda o licarire a fostului ei camin, dar cerul era înnourat. Medicii îi spusesera ca inima ei era frînta. De parca n-as sti, gîndi ea.
Mica sirena închise ochii, dadu drumul cîrjelor si facu un pas mic înainte.
Îi placea atît de mult sa zboare!

Traducere de Radu Gnea